

Program hlavní scény 40. ročníku Folkových prázdnin je připraven. Festival Folkové prázdniny pokračuje v mapování současné irské, anglické a skotské folkové scény a přiváží cenami zahrnuté umělce s vazbami na experimenty, soudobou hudbu, jazz, autentické tradice a radostný tanec. Týká se to také letošního rezidenčního projektu *Hudba nad Oslavou*. Vousatou hlášku, že český folk má na Folkovkách prázdniny, proto můžeme letos znovu poupravit: český folk odjíždí, britský a irský najíždí; jak turnusy na letních táborech. Jedná se o pokračování dramaturgie, že když k nám tuhle hudbu nikdo nevozí, neznamená to, že bychom ji do Náměště nad Oslavou nemohli přivést. V tomhle směru zatím festival nikdo nepřekonal, navíc letošní britsko-irský výsadek překonává veškerá očekávání.

Už s první skladbou a při pohledu na obří pedalboardy u nohou houslisty **Owena Spafforda** a hráče na elektrickou kytaru

Louise Campbella

můžete nabýt dojmu, že před vámi sedí dva novodobí folkoví experimentátoři a na hodinkách začnete sledovat čas, který jim dáte. A když prostor poprvé prořízne zkreslený industriální zvuk, chystáte se k odchodu, protože jste přece přišli na koncert „nejlepšího a nejinnovativnějšího anglického instrumentálního folkového dua“. Jen jste si přitom nevšimli poznámky o inovátorském zjevení. Těsně předtím než vstanete, přijde pasáž, která vás zarazí do židle a zničehonic se stanete účastníkem nesmírně intenzivního hudebního zážitku postaveného na kontrastu napětí mezi tradicí a tím, jak ji vnímají. Často se ocitají na samé hranici ticha, hodně sázejí na meditativní minimalismus, atmosféru soundtracku nebo jazz, ale v záloze mají také expresivní, hlučné momenty. Na albu

Tomorrow Held

vydaném loni na labelu Real World se s obvyklou instrumentální estetikou tradic oba rozcházejí, nikdy ale ne natolik, aby z jejich autorských skladeb nebylo zřejmé, jak hluboce jsou do anglického folku ponořeni, byť jim z toho nakonec vychází komorní post-folk zítřka.

Mají působivé životopisy, patří k instrumentálním hvězdám a stejně tak **Lucy Farrell, Emily Portman a Alasdair Roberts**

nádherně zpívají. O každém by se dala napsat tlustá kniha, tolik toho v britském folku dokázali. Aby si odpočinuli od sebe samých a namísto vlastní tvorby si užili společného hraní tradičních písní, založili před třinácti lety

The Furrow Collective

, jenomže si tím moc nepomohli: přišla ta samá sláva a ke všemu tlak obdivovatelů, aby nikdy neskončili. Na čtyřech albech totiž našli ideální recept k naprosto nevšednímu uchopení starých temných balad, u jejichž poslechu se podle jedné z oslavných recenzí budete prý cítit šťastní jako prase v brázdě; což musíte uznat, zní daleko atraktivněji, než „osvěžující lahůdka, kterou

musíte ochutnat“.

Navzdory tomu, že má **Olivia Chaney** v britském folku své pevné místo a není s ním v rozporu, v jeho zóně se prý ale necítí úplně jistá. Bodejť by ano, když její tvorba má především zkoumavou nadžánrovou povahu a do tradičních písní zanáší podněty z jazzu, klasiky a experimentálního popu. Úchvatně emocionálním hlasem jako by psala milostné dopisy minulosti, ovšem s dnešním razítkem. Absolventka jazzové kompozice s multiinstrumentálním nadáním nepatří mezi bezprostředně uvažující autorky, svou hudbu pečlivě promýšlí ze všech stran. Když se Olivii Chaney od členů americké indie rockové skupiny The Decemberists dostalo nabídky, aby s nimi v projektu Offa Rex přezpívala ikonické skladby britského folkrocku, vymohla si vlastní, od zamýšlené nostalgie oproštěné pojetí a nominace na Grammy album ***The Queen Of Hearts***

neminula. Podobně přistoupila ke spolupráci s newyorským Kronos Quartetem na albu *Folksongs*. Vnímání britského folku má u Olivie Chaney zkrátka docela jiné dimenze. Letos se dostala hodně do řečí, když její dojímavá verze staré balady *Dark*

Eyed Sailor

vévodí nové filmové verzi *Bouřlivých výšin*, ačkoliv něco takového by se dalo spíš čekat od další autorky soundtracku, popové hvězdy Charli XCX, nicméně režisérka Emerald Fennell trvala na svém: ve vypjaté milenecké scéně chtěla slyšet nezaměnitelně pročitěný hlas Olivie Chaney.

Příběh vzniku tria **The Weaving** sklízejícího za letošní debutové album ***Warp & Weft*** jen samou chválu, a to i z těch nejvyšších muzikantských kruhů, je jednoduchý. Dvě Irky – akordeonistka Méabh Ní Bheaglaoich a klavíristka Cáit Ní Riain - si s anglickým houslistou Owenem Spaffordem před lety jen tak zahrály pár skladeb a bavilo je to, vůbec ale nepřemýšlely, že se z nich v tu chvíli stala kapela. Irky by prý nenapadlo, že někdy budou hrát anglické skladby, protože proč by se měly zajímat o hudbu bývalých kolonizátorů, to dá přece rozum a Angličan se ke všemu v té irské občas cítil jako podvodník. To nezní jako dobrý start. Když okolí s tou kapelou ale nedalo pokoj, nakonec na ni kývli a vymysleli název odrážející myšlenku na proplétání irské a anglické tradiční hudby.

Napsal uživatel TZ
Úterý, 19 Květen 2026 22:19

Nebudeme vám podsouvat, jak byste k tak niternému zážitku měli přistoupit, na to už po začátku koncertu nepochybně přijdete sami, připravte se ale na to, že si určitě položíte otázku, co trojici **Triptic** vede k tomu, aby naši mysl bombardovala tak opojným flirtováním východoevropského klezmeru s tangem, jazzem, arménskými melodiemi, Latinou a britským folkem. Jenomže co jiného od pohrobků slavné kapely Moişhe's Bagel čekat. Dobře také víme, že se houslista Greg Lawson, klavírista Phil Alexander a kontrabasista Mario Caribé nikdy nepřestali dívat za horizont běžnosti, takže nebylo jednoduché hudbu, kterou hrají popsat, zato jste si byli jistí, že radost, jakou z ní sami mají, dokážou doslova opojně přenést i na posluchače, a přitom je držet v napětí, co trojici během spontánních improvizací napadne. Duo **Greg Lawson a Phil Alexander**

současně připravilo další koncert s klasickým repertoárem od Bacha po Debussyho, včetně Arvo Pärta a Astora Piazzolly.

Psát o hudbě, kterou ještě nikdo neslyšel a pokoušet mluvit za tvůrce rezidenčního projektu **Hudba nad Oslavou**

není ani tak risk, jako spíš troufalost. S jistotou ale můžeme předpokládat, že půjde o událost a jak tvrdí letošní kurátor

Stuart McCallum

příležitost nahlédnout do „nočního zvukového světa, v němž se prolínají lidové melodie, jazzové harmonie, ambientní textury a elektronické rytmy“. Britský kytarista, skladatel, bývalý člen bájně skupiny Cinematic Orchestra, spoluhráč irské zpěvačky Ríoghnach Connolly z dua The Breath a osobnost současné jazzové a ambientní scény nad volbou spolutvůrců nezaváhal a bez přehánění, takovou sestavu rezidenční projekt Folkové prázdniny ještě nezažily.

Jason Singh je vyhlášený britský skladatel, vokální umělec, sochař zvuku a beatboxer vyvolávající podle Briana Ena v lidech pocity, na které by mohli jinak zapomenout. Zatímco jiní umělci čerpají inspiraci z toho, co kolo sebe vidí, on výhradně vychází ze slyšeného. Fascinován přírodou, hlasem napodobuje lesy, mořské vlny nebo ptačí zpěv, ale nejvíc proslul ambientní hudbou vytvořenou společně se stromy, houbami a květinami. Používá k tomu speciální software zaznamenávající elektrické signály z rostlin, které běžné ucho neslyší a následně je bez pomoci jakékoliv technologie vokalizuje. Proto se mu říká přírodní beatboxer a na přání Davida Attenborougha hlasem doprovázel dokumentární televizní seriál Green Planet. Spolupracoval také s Georgem Ezrou, Sarathy Korwarem, Talvinem Singhem nebo Shabakou Hutchingsem.

Třetinu hlavního programu Folkových prázdnin tvoří muzikanti z britské scény.

Napsal uživatel TZ
Úterý, 19 Květen 2026 22:19

Belgický saxofonista **Nicolas Kummert** je doma především v moderním jazzu, často ale spolupracuje s africkými hudebníky. Zabývá se také výzkumem zvuků a vyvinul si vlastní modulační systém, který mu umožňuje manipulovat se zvukem saxofonu. Skládá hudbu pro divadelní a baletní představení, žádají si ho filmoví režiséři a je aktivním členem evropské experimentální scény.

Britský skladatel, producent a zvukový designér **Oliver Vibrans** vytváří kompozice pro orchestry, divadla, film a umělecké instalace. Je držitelem prestižní britské ceny Ivor Novello za skladbu More Up složenou pro Able Orchestra, inkluzivní soubor zdravých a tělesně postižených hudebníků. A když se podobný soubor Paraorchestra vedený dirigentem Charlesem Hazlewoodem spojil v unikátním a nadšeně přijatém projektu Symbiosis s duem The Breath, postaral se o nezvyklé orchestrální aranže pozvedávající koncert mezi britské události roku 2025.

Hlavní program po jednotlivých dnech můžete vidět

[zde](#)

Folkové prázdniny

Náměšť nad Oslavou 25. července – 1. srpna 2026

www.folkoveprazdniny.cz